

Jag är Fucking Phoenix

Av
Pelerin Brodrej

Pelerin Brodrej
Jag är Fucking Phoenix

Masteressä
Kungl. Konsthögskolan
2016

Handledare: Fredrik Ehlin
Examinerande professor: Peter Geschwind

Typsnitt: Mermaid, PhoenixScriptFLF (s.17) Calibri (Kolofon)

Figurer: Phoenix (omslag), Ipfowers (s. 2, 9, 12, 16, 18, 24), Fiolex Mephisto Dingbats (s. 5, 15), Astrodings (s. 6, 13), PR Astro (s. 8), Bergamot Ornaments (s. 14, 20), Imaginary Forces (s. 21, 23, 26, omslagets baksida) MythologicalsOne (s. 22)

O, herregud, jag är så svag för sånt jag tycker är snyggt!

Jag blir knäsvag av saker, jag tittade på mossan vid vattnet och höll på att tappa balansen, det var så vackert. Jag plockade körsbär och händerna blev alldeles lila och klubbiga.

Dolly Parton sjunger Jolene och sjunger så att man vet att hon kommer att sätta det och samtidigt har hon på sig något av det snyggaste jag sett, en byxdress i fuchsia, med trumpetärmar och utsvängda byxor, glitter över bröstet och ett skärp, också i glitter.

Min cykel var ranglig och plingade till så fort jag cyklade över en rot eller en gropighet i marken, ibland mötte jag en joggare, men för det mesta var jag själv.

Jag hade beställt hem Complete Book of Witchcraft som fick mig att sy en mossgrön kimono och kliva upp fem varje morgon i några veckor. Ofta hade jag inget annat än kimonon och en ryggsäck på mig när jag cyklade ut i skogen tidigt på morgonen. I väskan hade jag tändstickor, en vattenflaska, havssalt, kol, sand och rökelse, även skålar, ett ljus, ett kärl och en plastblomma fanns däri.

Det hände inte så mycket övernaturliga saker, men jag lärde mig koncentration, ritualer och hängivelse. Jag lämnade stubben i skogen och hittade istället de heliga platserna på andra ställen.

Det var på toaletten, framför en smutsig spegel med en mascara i handen, det var på bussen med nagelolja på alla fingrarna, på sängkanten med en hårborste i håret. Det är ritualer som jag associerar till kvinnlighet och jag vill göra dem viktiga, jag tänker ladda dem med styrka, älska dem med full koncentration.

Det är egenvård och när vi gör det är vi häxor och våra långa naglar som vi slipar fram är våra vapen.

2008.

Hela garderoben ligger utspridd över golvet, även jag. På fötterna har jag ett par höga svarta platåskor, tån på skon är avskuren eftersom de är för små. Jag trär strumpbyxorna över skorna, två par trär jag över så att jag sitter ihop med dem. Ett par trosor utanpå strumpbyxorna så att de håller sig uppe. Sedan en svart huvtröja under en militärkappa och en lång blond peruk med mjuka lockar.

Inne på toan målar jag läpparna lila i en rund form, amorfbågen syns inte då. Jag målar på ett kletigt läppglans och duttar på löst glitter på munnen. En rosa färg på kinderna och sen fyller jag i ögonbrynen ända ut till tinningarna.

I näsvingen knäpper jag fast ett örhänge och fäster ett armband från den till örat. Ett lager till av kläder eller läppglans tills det känns klart.

Jag vill se ut som jag känner mig. Inifrån och ut.

Och så ser jag ut till långt in på natten, jag lyssnar på musik som fyller mig med ett rus, nästan så att jag växer och känner att jag inte får plats i rummet utan måste vidare, så jag fotar och spelar in video med datorn, sen laddar jag upp det så att alla kan se.

Det är som att jag vill visa alla att jag är mer än vad de ser i skolan, jag är nästan övernaturlig.

Skivan tar slut och det blir tyst. Fötterna värker och ögonlocken känns tunga och kalla, klockan är tre på natten när jag går och tvättar av sminket.

Det är bara jag igen, men det känns inte så. Insidan är lite mer på utsidan nu.

När jag tänker på att jag ska skriva det här så tänker jag mest på hur jag önskar att det skulle se ut. En lugn och sval miljö. Kläderna jag har ska vara lite som kläderna en kvinnlig hotellreceptionist har, kanske en blazer med matchande byxor skurna strax över anklarna. Den är ljus lila, under det en vit skjorta med kort krage.

Långa naglar i coffin-form, så att det klickar extra mycket när jag trycker på tangenterna. De ska vara ketchupfärgade. Håret välfriserat, det är viktigt att det inte täcker ansiktet. Sminket ska vara täckande men ändå fräscht. Fokus på bryn och glow. Tänk dig att jag ser ut så nu.

Jakten eller samlandet.

Först måste jag vänta, det kan vara en bra idé att göra någon form av cleanse, som att promenera i en vecka, ha ett projekt hemma, diska, ha tråkigt eller ha ett jobb. Att ha ett jobb är en sann begränsning, då är jag väldigt långt ifrån mitt byte och det kan inte höra mig, perfekt.

Det får gärna pågå så pass länge att jag inte vet vad mitt byte är, så att det kan hitta mig istället.

Till slut så prasslar det till i en buske. Jag har inget vapen med mig så jag iakttar bytet, beundrar det.

När jag börjar förstå var det befinner sig så kan jag komma tillbaka och vänta på det, när det dyker upp så kan jag rita av det. Jag samlar på spår, plockar bär ur busken den också åt ur.

Så har jag samlat på mig så mycket så att jag får gå till min köttkvarn.

Jag fyller den med allt jag har hittat, kanske själva bytet, men också alla små saker som bär, jord, päls, löv och pinnar. Det kan ta ett tag att fylla kvarnen, för den är väldigt stor.

Kvarnen har en spricka på sidan, därifrån sipprar en materia ut som plötsligt går att använda lite kvickare. Av den materia går det ofta att skapa ett objekt, eller så är det en idé om något som behöver köpas eller något som blir viktigt att anteckna. Jag fortsätter att fylla kvarnen och är säker på att när det väl är dags att mala så kommer massor av kött falla över kanten och inte alls komma med. Det som landar på golvet går att slänga, men det som inte blir smutsigt kan jag spara i en låda till en annan gång. Sen ligger allt malet kött på brickan och då är det bara att forma det och duka upp det, för att fortsätta med den dumma liknelsen.

En häxas uppgift, min uppgift, är att ta vara på sina krafter.

Att behärska dem, utnyttja dem. Ibland undrar jag hur jag kunde finna dem, hur krafterna så instinktivt kom till mig. Naturligtvis är det något vi alla bär inom oss men vägrar se.

Barbara Voors – Lyckohjulet

Roxy och jag umgås varje dag i skolan och när avslutningsshowen närmar sig så umgås vi ännu mer efter skolan också. Vi går hem till henne, hon bor ganska nära och ofta är vi hemma innan hennes pappa och lillebror kommit hem.

I slutet av nian håller alla nior i en stor show, niornas show.

Vi är i dansgruppen bara hon och jag, så vi får hitta på mycket egen koreografi om vi vill och så får vi välja vilken låt vi vill dansa till. Två kvällar i veckan har vi en koreograf i skolan som hjälper oss med vår dans.

Vi har valt Frozen av Madonna och spelar den på repeat i vardagsrummet.

Jag går på Orientalisk dans och hon på Balett, så vi har mycket rörelser som vi kan lära varandra på den stora mattan. Vi snurrar, sträcker ut händerna till varandra, hoppar kors och tvärs ut mot hörnen och faller ner på golvet.

Jag kan inte minnas något av vad vi sa, jag minns bara mattan under våra fötter och att jag kände mig snygg.

Jag längtade så mycket efter att få visa våran dans för hela skolan, vi skulle ha den mest dramatiska ljussättningen.

Så vi övar om och om igen tills vi inte orkar mer, då visar vi varandra olika stretchningsövningar som vi lärt oss.

Jag har på mig ett rosa linne och stora fläckar växer under mina armar, jag klagar på att det luktar så äckligt, Roxy säger att det är nu i tonåren som det är som värst, det går över sen.

Jag ska ha mina element. Jag tycker att vatten är vackert, så det är ett av dem, glitter ett annat. Det är element som ger mig liv, glitter ger mig liv, helt klart. Det vattnas nästan i munnen när jag tänker på det. Men det är svårhanterligt, inte alls följsamt, glittret alltså.

Ljus är också ett element. En solnedgång eller en skymning, men också olika typer av ljussättning. Grönt, blått eller rosa mot något vitt.

Magi är det fjärde elementet, med det sagt inte det sista, eftersom jag får lägga till hur många element jag vill. Det är ett av de svåra elementen. Var hittar jag det? Kan jag frammana det? Vet ej, ibland är det bara där.

Jag har länge tänkt att jag vill bygga en egen gudinna, bygga som i att hitta på, gestalta, kanske göra en målning av eller måla på mig själv.

Som häxa ska man hitta på en gudinna och en gud som man kan tillbe i ritualer, göra små figurer av dem på något sätt, sy dockor eller liknande.

Man ska också ha en kvinnlig och en manlig gud för att uppnå en perfekt balans.

Vem säger att en kvinna och en man är lika med balans? Jag nöjer mig med en gudinna.

Hon ska växa och utvecklas hela tiden, även hennes utseende kan förändras.

Jag ska tillbe henne för att hitta inspiration eller inför skapandet av ett verk.

Just nu är gudinnan lila, och när jag tillber henne så kommer jag också att bli lila, då kommer jag att vara uppkopplad till alla mina element.

Kanske får jag ett tredje öga för att kunna se de svåra elementen.

Mina naglar växer så långsamt och de bryts så lätt. Högra ringfingernageln är perfekt och längst, vänstra lillfingret också, högra tummens nagel är bra, alla de andra har brutits och jag väntar på att de ska växa. Varje gång jag åker buss så penslar jag på en olja på alla tio naglar och masserar in oljan upp mot nagelbandet på varje finger. Bussen stannar vid nio stationer innan jag ska kliva av, jag brukar vara klar med oljan efter sjätte stationen, men fingertopparna är oljiga fortfarande när jag kliver av bussen.

Jag kanske behöver något medel som stärker naglarna också.

Hur kläder/att bära vissa saker kan ändra hela känslan i min kropp.

Hur det kan ge mig nya rörelser, få mig att vilja röra mig på ett annat sätt, större.

Det tillför något till kroppen. Ett par boots kan få mig att vilja ta stora, starka steg.

Jag känner mig längre.

Sminket gör samma sak. Jag använder ansiktet mer om det är målat, det är som att det känns och syns ännu mer, det blir förstärkt.

Med långa naglar, lösnaglar eller handskar med spetsiga fingrar så känner jag rörelsen hela vägen från axeln ut i fingerspetsarna och bortom dem.

Olika plagg frammanar olika rörelser, gör att jag vill ha händerna på höften eller inte nudda kroppen alls.

**Det är ett rus, det som uppstår i ateljén, när jag
slukas av något jag älskar att göra. Då glömmmer jag
tid och rum och känner mig snabb, flow.**

**Jag vill alltid komma åt det, jag vill ha det när jag
jobbar och jag önskar att det lyser igenom i verken.**

bilder platser känslor tv
teater internet natur
kvinnlighet textil textur
smink kläder skor
naglar krämer drag
queens mystik häxor
kristaller badkar self-
care hår slime glitter
kärlek m.m.

För att det är kvinnor som pratar med varandra, ofta om inget men annars om till exempel känsloliv, socialt liv, kärlek, moderskap, graviditet och depression. De ger varandra komplimanger mest hela tiden, de är systrar och de är mammor, döttrar och flickvänner. De har orimligt mycket pengar och onaturliga kroppar. Men deras kroppar liknar min mer än någon populär kropp på tv någonsin har gjort, därför gör det mig inget. Deras förmögenhet gör att de kan ha en grupp människor som sminkar dem och klär dem och det är som att få titta på vackra ritualer på tv. Och det är systrar som älskar varandra, de skriker "Sister!" när de ses och det ska jag börja skrika till min syster också.

Jag drömmer om ett handfat infällt i en stor grön marmorskiva. Kranen är guldfärgad.

Ovanför handfatet en stor spegel. Till höger om handfatet står öppnade burkar med krämer, en doftar starkt av rosor, en annan kräm är transparent och det går inte att förstå vad den är till för eftersom språket på burken är utländskt. Närmast spegeln, på en upphöjd del av marmorbordet står mindre glasflaskor i olika färger. Deras korkar är också av glas och formade som olika djur, en kork liknar ett löv och en annan föreställer en kniv.

Varje glasflaska innehåller en vätska med en specifik egenskap. De säger sig kunna förstålla den som applicerar vätskan på handlederna och halsen, den får inte gnuggas.

Nära handfatet finns en liten ask gjord av pärlemorssnäcka. Kranen speglas i locket, kastar en gyllengul skugga över det. I asken finns nedärvda smycken, blodröda ringar, en blanksvart amulett och en stor rund berlock med en nål i.

På vänstra sidan av handfatet ligger ett bylte. Det är sex stycken läppstift i metalliska hylsor invirat i ett blankt tyg, tre av stiften ger bara ett skimmer, två är alldeles blanka och släta när de målas på men blir snart matta och dimmiga, det sista stiftet ändrar färg flera gånger under tiden det bärs. Det kommer en svag doft från en kopp te som svalnat för länge sen.

Vatten som är mjukt, både för kroppen och ögonen. Det salta havet är det mjukaste vattnet för ögonen. Himlen över saltvattnet har alla färger som finns i ett vitt glitter, men alldeles matt och utsmetat. I det hänger en blek måne och under är ett hav som en stor mjuk spegel som försöker forma sig efter himlen, det gör sitt bästa för att avbilda den. Men det salta vattnet är farligt och förrädiskt för kroppen, det är vasst där under, ett djur med långa dödliga spröt finns där. Fula fiskar väntar på dig. Det vattnet som är mjukast för kroppen är sjön eller tjärnen. Helst också på en stilla månbelyst kväll. Då är vattnet lätt att röra sig i men samtidigt tjockt, som kräm fast utan tyngdkraft. Vattnet är så mjukt så att det känns som att kroppen också är en del av sjön. Om jag tittar på en säl så är jag säker på att det är så det känns för den när den vilar under vattenytan.

Lilla jag, inte så värst gammal, står med vatten upp över anklarna. Det är en sjö med gyttjebotten och ett fruktansvärt djup på mitten, men det skrämmer inte mig. Jag har borstat tänderna och spottat Pepsodent i vassen och sen stannat kvar. Det är kväll och de andra ska lägga sig och sova. Min idé är att jag ska stå där tills det händer, tills simhud växer mellan tårna och fjäll täcker halva min kropp. Det är så man blir till en sjöjungfru, men bara om man orkar stå i vattnet tillräckligt länge.

Jag vill gärna förvandlas men mitt tålamod räcker inte till, dessutom börjar de nog undra var jag är. Det skulle inte vara rättvist att bara lämna dem utan att säga adjö.

Jag avbryter förvandlingen, jag måste planera det här bättre till imorgon kväll.

Jag hade en sjöjungfrukjol till Barbie, den kunde förvandlas, men bara en gång. Det yttre skinnet av kjolen minns jag som gnistrande fjäll, sjöjungfrustjärten var turkos.

Jag står vid handfatet och håller kjolen under rinnande ljummet vatten, först händer ingenting, men efter ett tag blir den blöt och mjuk och börjar flagna i mina händer.

Slemmig fjäll rinner mellan mina fingrar, större sjok av det yttre skinnet lossnar och kjolen förvandlas till ett nytt tyg som inte gnistrar lika mycket och inte har något fjäll. Det är ett fulare tyg. Jag försöker få den att ömsa skinn några gånger till efter det där men det fungerar inte, jag intalar mig ändå att den är magisk, fruktansvärt magisk och därför mycket vackrare än innan.

**Jag kan se hur den där kvarnen börjar bli full nu,
den har stått i ett oövervakat rum och fyllts på till
bredden. Jag behöver gå dit och skyffla upp spillet,
börja mala och forma degen.**

**Jag vill och behöver använda mina händer, jag vill
sätta ihop något, jag vill bygga något utan maskiner.**

Hon har ställt sitt alarm på ett orimligt klockslag bara för att kunna snooza utan att bli försenad. När det sista larmet ringer så kliver hon upp. Ingen annan har vaknat, inte ens pappan som vaknar innan alla eleverna, han är vaktmästare.

Hunden sover fortfarande.

Hon går och duschar och sätter sig sen på golvet framför spegeln och river ner necessären från hyllan.

Att sminka sig tar en timme, hon önskar att hon hade ett sminkbord, det gör ganska ont i ryggen av att sitta på golvet framför spegeln så där, ryggen böjs i en sån konstig båge när hon behöver komma nära.

Mobilen blixtrar, hennes kompis skriver att hon redan är klar, – ska vi mötas?

Fingrarna är lite kladdiga av sminket, så hon trycker bara på knappen för videoinspelning och säger – jag behöver en timme till, men möt mig klockan sju vid tuben om du hinner vänta.

Då vaknar hunden och är kissnödig så de går ut i trädgården en minut, hon har på sig mammas höga stövlar.

**Kvarnen står i ett hus som brinner.
Den lila gudinnan är också där, hon blir till aska.**

**Allt var i det där huset och när jag skriver allt så
menar jag det.**

**Egentligen är essän det enda som klarade sig. Den
låg i ett mail.**

Vad gör en häxa utan sin dolk, sitt ljus?

**Hon ger sig inte, hon blir starkare, hon får blodad
tand.**

**Jag måste använda häxkrafterna nu, mina naglar är
längre än någonsin.**

**Jag hinner inte samla längre, jag minns vad jag la i
kvarnen så jag kan inte göra annat än mala nu.**

Simon säger att jag är *Fucking Phoenix!*

